

[Justitsministeren.]

hvad der er lovligt Øjemed for Dannelsen af Foreninger, det fortolkes i den juridiske Videnskab, saa vidt jeg ved uimod-sagt, saaledes, at Borgerne har Lov til at forene sig om ethvert Øjemed, som er lovligt for den enkelte Borger. Derfor kan man ikke forbyde, at der dannes Foreninger med et Formaal, som den enkelte Borger har Lov til at stille sig. Overensstemmende med dette er selvfølgelig det Forslag, som jeg skal fremsætte her, affattet. Dets § 1 siger:

„Det er forbudt at danne, deltage i eller opfordre til Deltagelse i Sammenlutninger, der tilsigter eller søger at øve Indflydelse paa politiske Anliggender, og som ved Deltagernes Inddeling i Grupper under Kommando, ved Forskrifter om Lydighed over for Ordre fra Lederne, ved Udrustning med Vaaben eller Redskaber, der kan anvendes til Indøvning i Brugen af Vaaben, ved Indkvartering under kaserneagtige Forhold, ved Afholdelse af Øvelser, eller ved andre lignende Foranstaltninger organiseres paa militær eller lignende Vis som Korps, der er egnede til at benyttes ved Magt-anvendelse.“

Det er ikke den enkelte Borger tilladt at stille sig Maal, som skal fremmes ved Magtanvendelse, og derfor kan det ogsaa forbydes, at Foreninger dannes med det Formaal.

Grunden til, at dette Forslag fremsættes, er naturligvis den, at der i den senere Tid har vist sig en Tendens her i Landet til at organisere Korps, som har det Formaal, der her er paapeget som utilladeligt. Disse Korps skønnes ikke at tjene noget forstandigt Formaal, og derfor mener man det rigtigt at forbyde dem.

§ 2 foreskriver Straffen for Overtrædelsen af disse Bestemmelser og siger:

„Overtrædelse af Bestemmelserne i § 1 straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder. For Stifterne og Lederne af Sammenlutningen og for den, der offentligt opfordrer eller søger at forlede andre til at deltage i Sammenlutningen, er Straffen Fængsel indtil 1 Aar, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt i Medfør af den øvrige Lovgivning“.

Der foreskrives altsaa en højere Straf for Lederne og for dem, der søger at lokke Folk ind i saadanne Organisationer, end for dem, der troskyldigt følger saadanne Overtalelser og Forlokkelser og melder sig ind i Foreningen. Dette kan maaske se besynderligt ud; men jeg tør nok hævde, at det er en forstandig Regel.

Efter at have anbefalet dette Lovforslag skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930*. I Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 foreskrives i § 119 Straf for den, som

„med Vold eller Trusel om Vold overfalder nogen, hvem det paahviler at handle i Medfør af offentlig Tjeneste eller Hverv, under Udførelsen af Tjenesten eller Hvervet eller i Anledning af samme.“

Og endvidere foreskrives i § 121 Straf for den, som

„med Haan, Skældsord eller anden fornærmelig Tiltale overfalder nogen Tjenestemand eller Udøver af offentlig Hverv under Udførelsen af hans Tjeneste eller Hverv eller i Anledning af samme“, og Straffen foreskrives at være Bøde eller Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder. Overtrædelse af disse to Paragraffer er Genstand for offentlig Paatale, altsaa Paatale, som Myndighederne iværksætter uden nogen Henvendelse fra den fornærmede. Det er for Vold og fornærmelig Tiltale. For fornærmelig *Omtale* er der ogsaa foreskrevet Straf, men ikke bestemt, at Handlingen skal være Genstand for offentlig Paatale. Det er det, som bringes i Forslag her, idet det foreslaas, at

„samme Straf finder Anvendelse paa den, der med Haan, Skældsord eller paa anden fornærmelig Maade“ — det er det samme Udtryk, som vi havde før — „offentlig omtaler nogen af de i § 119 nævnte Personer i Anledning af Udførelsen af hans Tjeneste eller Hverv.“

De her omhandlede Forhold er ogsaa Genstand for offentlig Paatale, dog at denne kan frafalde paa den forurettedes Begæring, hvilket sidste er tilføjet, for at man ikke skal have ganske unyttige Sager, idet vedkommende ikke bryder sig det bitterste om, hvad der er sagt om ham. Endvidere foreslaas det, at naar Medlem-